

Oyunun Türü: Komedi

Bölüm Sayısı:9

Hedef Kitle :Liseler

SÜPER STARLAR TATİLDE

1. Sahne

Türkiye'nin en meşhur pop starlarından Zarkan, en meşhur mankenlerden Melike ve en yetenekli futbolcularından Şaban bir kafede oturmuş muhabbet etmektedirler.

ZARKAN—Bak Şaban bu sefer de eğer gideceğimiz yerde etrafımızı medya ordusu sararsa ölürsen cenazene bile gelmem.

MELİKE –Zarkan niye öyle diyorsun ki? Fena mı oldu? O günden sonra bana gelen defile teklifleri iki katına çıktı.

ZARKAN— Ya Allah aşkına sen de canımı sıkma! Ayda yılda bir kere tatile çıkacağız onu da birkaç kuruş para için zehir etmek mantığına sığıyor mu?

ŞABAN—(Gülerek) Onda mantık yok ki sığsın. Onda ancak fizik bulunur.

MELİKE—Şaban tepemi artırma yoksa sana mantığın kaç bucak olduğunu gösteririm.

ŞABAN—Sahi mi söylüyorsun? İnan mantığın kaç bucak olduğunu yıllardır merak eder dururum.

ZARKAN—Arkadaşlar lütfen! Biraz ciddi olalım.

MELİKE—Ben gayet ciddiym de, sabah sabah Şaban'ın gevezeliği tuttu.

ŞABAN—Tamam tamam anladık.Zarkan ne diyordun sen..

ZARKAN— Geçen seneden bahsediyordum tatilimizi yine zehir etmeyelim.

ŞABAN—Yooo! Bu sefer müthiş bir yer keşfettim. Bu yerde paparazzilerin kokusunu bile alamazsınız.

MELİKE—Hadi canım sen de! Geçen sefer de aynı şeyi söylemiştin. Ama medya ordusu biz gitmeden mevzilerini çoktan hazırlamışlardı.

ŞABAN—Ya tamam anladık bir defa hata yaptık diye her seferinde aynı hatayı mı yapacağız. Size diyorum ki gideceğimiz yere paparazziler hayatta ulaşmaz.

ZARKAN—Allah Allah neresi bu? Everest tepesi mi?

MELİKE—Everest tepesinde bile seni bulurlar.

ŞABAN—Hayır hayır benim bahsettiğim yerde insan bile zor bulunur.

MELİKE—Yoksa kutuplara mı gidiyoruz.

ŞABAN—(alayımsı)Yok Sahra Çölüne gideceğiz. Orda masmavi kumlarla rüya gibi bir tatil yapacağız.

ZARKAN— kes sesini! Dalganın sırası değil.

MELİKE—Şaban Allah aşkına çıldırtma insanı da söyle.

ŞABAN—Patlama söylüyoruz. Dedemlerin köyüne gideceğiz.

ZARKAN—Dedenin köyüne mi?

MELİKE—(Şaşırarak)Dedenin köyüne mi?

ŞABAN—Evet neden şaşırdınız?

ZARKAN—Bir dedenin olduğunu bilmiyordum.

MELİKE—Sahiden senin bir deden mi var?

ŞABAN—Yok sahici değil ikinci el.

MELİKE—Ha ha ha! İğrenç bir espri!

ŞABAN—Beni okutup bu yaşa getiren zaten dedemdi. Biliyorsunuz benim annem babam ben daha küçükken ölmüşler.

ZARKAN—Tamam da daha önce niye bahsetmedin.

ŞABAN—Bilmem gerek görmedim. Zaten yıllardır bir defa bile arayıp sormadım.

MELİKE—Seni o mu büyüttü?

ŞABAN—Evet, hatta o köyden liseyi bitiren ender kişilerden biriyim. Dedemin sayesinde buralara kadar geldim. Gerçi o üniversiteyi okumamı istiyordu; ama ben futbolu seçtim. Sonrası zaten malum. Ben futbolu seçince dedemi bir daha aramadım. O kaç defa aradıysa da ilgilenmedim.

MELİKE—Ne hayırlı torunmuşsun be!

ŞABAN—Bilmeyen seni zaten hayır abidesi sanacak. Annesini huzurevine atan ben değilim.

MELİKE—Ben mecbur kaldım.

ZARKAN—Tabi canım kesinlikle öyledir. Defile başına aldığın 50 milyar pardon 50 bin YTL yetmiyordu.

MELİKE—Dalga geçme ya! Yemin ederim bakamıyordum ona vaktim kalmıyordu.

ZARKAN—Evinde bir bakıcı tutsaydın fena mı olurdu?

MELİKE—Sen niye hasta babanı yanına almıyorsun?

ZARKAN—Benim babam ablamın yanında.

MELİKE—Bildiğim kadarıyla ablanın ekonomik durumu iyi değil ayrıca baban kaç senedir yatalak hasta, bir defa bile ziyaretine gittin mi?

ZARKAN—Sana ne ya ! İster giderim ister gitmem. Sana mı soracağım.

ŞABAN—Arkadaşlar lütfen bu tartışmayı bırakalım. Bizim köye gidiyor muyuz gitmiyor muyuz, siz onu söyleyin.

MELİKE—Tamam ben geliyorum.

ZARKAN—Ben de.

ŞABAN—İyi o zaman haydi tatile.

2. Sahne

Küçük bir köy odası... Beyaz sakallı, yaşlı bir adamla genç bir kız oturmuştur.

DEDE—Kızım misafirlerin odalarını hazırladın mı?

ZEYNEP—Evet dedeciğim hazırladım. Yalnız yarın yemek olarak özel bir şey yapacak mıyız?

DEDE—Evet kızım yap, onlara şöyle bol baharatlı zıkkım yap .

ZEYNEP—Anlamadım.

DEDE—Anlamayacak ne var. Yıllarca besle büyüt, seni bir defa bile arayıp sormasın, sonra da nerde aklına esmişse kapımızı çalıp gelecek ve biz de ona özel bir yemek hazırlayacağız. Babasının hatırı olmasaydı def edip kovardım.

ZEYNEP -Ama dedeciğim onun arkadaşlarına ayıp olmaz mı?

DEDE—Olmaz kızım. Onun arkadaşları da onun gibidirler. Ben defalarca söyledim oğlum bak okulu da oku, top da oyna. O, yok dede ne gerek var zaten yeteri kadar para kazandırıyor, dedi.Doğrudur para kazandırdı ;ama insanlığını kaybettirdi.Neyse yarın ola hayrola...

Şaban önde Zarkan ve en sonda da Melike ellerinde çantalarıyla içeri girer.

ŞABAN-Öpeyim dede(Dede elini geri çeker öpmesine izin vermez) Melike ve Zarkan'ın öpmesine izin verir.

DEDE—(Bastonla oturacakları yeri gösterir.)Buyurun oturun.(çekingen bir tavırla otururlar)

ŞABAN-Dedeciğim nasılsın.

DEDE—Sana ne! Çok mu ilgilendiriyor benim sağlığım?

ŞABAN-Şey!

DEDE—(Bastonunu yere vurarak) Hayırdır niye geldin? İşin mi düştü bana.

ŞABAN-Yok vallahi dedeciğim. Seni görmeye geldim.

ZARKAN-Yalan söyleme , tatile geldik işte.

ŞABAN-Ya senin gibi dostum olacağına birkaç düşmanım olsaydı keşke.

MELİKE—Zarkan şaka yapıyor canım. Dedeciğim Şaban seni görmeye geldi.

DEDE—Gelmez olaydı. Çok da umurundaydı sanki.

ŞABAN-Dedeciğim bizi geldiğimize pişman ettirme.

DEDE—Ya öyle mi? Pişman mı oldun.

ŞABAN-Yok dede ama öyle yapıyorsun ki yarın kalkıp gidelim.

DEDE—Yarın mı? Geç olmaz mı? İstersen şimdi kalk git. Haydi ne bekliyorsun?Haydi kalksana.

ŞABAN-Tamam dede ya özür dilerim eşeklik ettim. Affet beni (Kalkar elini öpmeye çalışır)

DEDE—(Bastonunu salar)Otur yerine(korkuyla yerine oturur.)Şimdi yorulmuşsunuz. Kızım odalarınızı hazırladı. İyice dinlenin (Dede, Şaban ve Zarkan dışarı çıkar)

MELİKE—(Kızı sanki yeni fark etmiş gibi)Aaa sen de kimsin?

ZEYNEP- Ben komşu kızıyım. Emin dede misafirlerinin geleceğini söyleyince yardımına geldim. Senin odan da bu tarafta. Bir isteğin varsa söyle yoksa gideceğim.

MELİKE—Yok teşekkür ederim. Şey senin ismin ne?

ZEYNEP—Zeynep. Sizin...

MELİKE—(Aşırı şaşırılmış bir ifadeyle)Neee!

ZEYNEP—(İrkilerek)Ne oldu? Yanlış bir şey mi söyledim.

MELİKE—Sen benim kim olduğumu bilmiyor musun?

ZEYNEP—Hayır bilmiyorum.

MELİKE—Aman Allah'ım bu kadar da cahillik olmaz ki

ZEYNEP—Nasıl, anlamadım.

MELİKE—Ya kuzum Türkiye'nin en meşhur mankeni şu an karşında duruyor sen ise tanımıyorum diyorsun. Olacak iş mi? Yoksa makyajım silindiği için mi beni tanıyamadın?

ZEYNEP—Ya bana ne Türkiye'nin en meşhur mankeninden. Hem diyelim ki tanıdım, kim olursa olsun misafirlerin başımız gözümüz üstünde yeri var.

MELİKE—Ay çıldıracağım ya çıldıracağım. Ya kızım bak tamam misafirperversiniz anladım ama bizim gibi şöhrete kavuşmuş insanlarla sıradan insanları aynı kefeye koymak doğru mu?

ZEYNEP—Elbette doğru olmaz.

MELİKE—(Böbürlenerek)Ha şöyle yola gel. Aferin, akıllı kızmışsın sen.

ZEYNEP—Bence sizin gibileri aynı kefeye koymak kesinlikle yanlıştır. Sizleri aslında kefeye bile yaklaştırmamak gerekir. Karakterinizden bize de bulaşır. Allah korusun.

MELİKE—Ne! Sen dalga mı geçiyorsun benimle?

ZARKAN-(Pijamasıyla içeri girer)Dalga denizde olur ha ha ha!

MELİKE—Çok komik.

ZARKAN-Komikse niye gülmüyorsun? Ha ha ha! Demek ki gülme özürsün. Ha ha ha...

Neyse bu kadar espri yeter. Hey sen köylü kızı sen neden bağıırıp çağırımıyorsun? Neden çıldırımıyorsun?

ZEYNEP—Niye çıldıracaktımışım?

ZARKAN—Sen şu anda karşında duran adamın kim olduğunu bilmiyor musun?

MELİKE—Beni tanımadığına göre seni hiç tanımaz.

ZARKAN—Seni şeytan tanırsın. Altı üstü bir manken parçasısın seni kim tanıyacak.

ZEYNEP—Beyefendi ben sizi de tanımıyorum.

MELİKE—Oh oh yedin mi?

ZARKAN—Bak köylü kızı şu surata bak. Bak bak iyice bak sana bir şey hatırlatıyor mu?(heyecanla bekler.)

ZEYNEP—Yoo! Hatırlatmıyor

ZARKAN—Bak bak iyi bak... Müzik... pop star...

ZEYNEP—Hayır efendim Ha tır lat mı yor.

ZARKAN—Tamam hatırlatmıyorsa hatırlatmıyor niye kızırıyorsun ki? Şey son bir kez dikkatle baksana.

ZEYNEP—(Hatırlıyormuş gibi yapar)Ha ha tamam.

ZARKAN—Melike Hanım gördünüz mü beni tanıdı.(Dans ederek) Oh oh seksen doksan oh oh beni tanımayan yok. Oh oh beni tanımayan yok.

MELİKE—(Sinirli)Tanıdın öyle mi kimmiş bakalım.

ZEYNEP—(Sinirli)Şehirli bir züppe (dışarı çıkar)

MELİKE—(Kahkaha atarak)Şehirli züppe, tam on ikiden vurdu.

(Zarkan sinirli bir şekilde dışarı çıkar, ışıklar kapanır)

3. Sahne

DEDE—Kahvaltımızı da yaptık. Sağ olsun Zeynep kızım sabah erkenden kahvaltınızı hazırlamak için geldi.

MELİKE—Gelmez olaydı. Sabahın köründe kahvaltı mı olur. Bu resmen sahura kaldırmak gibi bir şeydi. Oruç mu tutacağız.

ŞABAN—Fena mı olur? Oruç sadece Ramazanda tutulmaz ki.

ZARKAN—Melikenin oruç tutmasına gerek yok ki.

DEDE—Olur mu evladım oruç her Müslüman'a farzdır?

ŞABAN—Dede Melike Müslüman değil ki.

ZARKAN—Hayır canım onunla lakası yok. Müslüman olmasına Müslüman'dır da kızcağız zaten yılın 365 günü rejim yapıyor. Bir de oruç tutsa Sorgusuz sualsiz cennete girer.

MELİKE—İster cennete girerim ister cehenneme sana ne bundan.

ŞABAN-Vay be bizden habersiz hem cennetin hem cehennemin pasaportunu aldın öyle mi?

ZARKAN-O olsa olsa cehennemin pasaportunu almıştır. Cennetin pasaportunu rüyasında görür.

DEDE—Çocuklar gınahtır konuşmayın böyle şeyleri.

ZARKAN-Özür dilerim dede.(Bir süre sessizlik olur)

DEDE—Evet söyleyin bakalım ziyaretinizin sebebini.

ŞABAN-Dede biz hem seni görmek hem de biraz kafamızı dinlendirmek için geldik..

DEDE—Senin kafan var mı ki dinlendiriyorsun.(Zarkan ve Melike kahkaha atar)

ŞABAN-Dede ya affet beni biliyorum eşeklik ettim; ama sen büyüklüğünü göster affet.

DEDE—Bir şartla affederim.

ŞABAN-Şartın başım gözüm üstüne. Dile benden ne dilesen.

DEDE—Bizim bahçede yapılması gereken bir haftalık iş var. Ben de yaşlandım. Bu hafta bana yardım edersen ödeşmiş oluruz.

ŞABAN-Bahçede iş mi şey, bilmem ki, yapabilecek miyim?

DEDE—Sen küçükken birlikte yapardık ya.

ŞABAN-(arkadaşlarına bakar)Arkadaşlar ne diyorsunuz.

ZARKAN-Biz dede torun arasına girmeyelim.

MELİKE—Şaban ben sana yardım ederim. Evimdeki bütün çiçekleri ben sularım.Yani bahçe işlerinden anlarım.

ZARKAN-Mankenler bahçe işlerinden de anlıyormuş. İşte kıyametin bir alameti daha.

ŞABAN-Zarkan oğlum espri yapmayı bırak da ben galiba bir hafta sizinle dolaşmayacağım.

ZARKAN-Olur mu be saçmalama. Sen nereye biz de oraya.Biz de çalışırız.Bizim neyimiz eksik.

ŞABAN-Yok bu benim işim. Siz keyfinize bakın.

ZARKAN-Bizim keyfimiz birlikte olmaktır.

DEDE—Siz misafirsiniz. Sizin çalışmanıza müsaade edememem.

ZARKAN-Yok dede bir aylık misafir olunmaz. Biz de bu evin fertleri sayılırız artık.

ŞABAN-Utanmasan dedemin mirasına da göz dikeceksin.(gülerler)

DEDE—O zaman yarından itibaren işe başlıyoruz.

MELİKE—Allah yardımcımız olsun.

ZARKAN-(Melike'ye bakar)Âmin.

DEDE—Âmin. Allah herkesin yardımcısı olsun.

ŞABAN-Gazamız mübarek olsun.

ZARKAN-(Ayağa kalkar koşarak)Allah Allah Allah ! Savaşa gidiyoruz.

DEDE—Fesuphanallah bu oğul da nerde bir deli bulmuşsa getirmiş.

4. Sahne

Köy kahvesinde bir masada orta yaşlı dört kişi oturmakta. Bir kişi gazete diğer üç kişi kitap okumakta. Başka bir masada bilgisayarla ilgilenen iki kişi oturmakta. Üçüncü masada ise satranç oynayan iki kişi vardır.

MEHMET-(Elindeki gazeteyi hafifçe eğerek) Ya arkadaşlar ben bu medyayı anlayamadım gitti. Biz insanlığımızı kaybediyoruz kimse bırakın insanlığı aramayı insanlığını kaybettiğine bile üzülüyor. Bilmem hangi popçuyla topçu kaybolmuş diye nerdeyse ulusal yas ilan ettirecek. Milletın umurunda değil ama medya bu, öyle bir duygu sömürüsü yapıyor ki kaybolanların popçuyla topçu değil de evliya zannedersiniz.

HAYDAR-Bu Emin Dedenin misafirlerini mi kastediyorsunuz.

MEHMET—Evet. Adam ona yıllarca hem babalık hem analık etti o topçu olduktan sonra arkasından bir defa bile olsun arayıp sormadı. Medya ise kalkıp onun huzurevine yaptığı bir ziyaretini kastederek nerdeyse adamı göklere çıkartacak.

SELİM-Bu yanlarında getirdikleri kimlermiş.

HAYDAR—Köyden onları tanıyan yok; fakat dediklerine göre onlarda medyanın yarışmalarda meşhur ettiği iki önemli kişiymiş.

Emin Dede en önde sırasıyla ŞABAN, ZARKAN, MELİKE içeri girerler.

DEDE—Selamın aleyküm.

Hepsi-Aleyküm selâm (Dörtlü masadakiler ayağa kalkarak dedeye ve diğer misafirlere yer vermeye çalışırlar.)

ŞABAN- Selamın aleyküm.

Hepsi-Aleyküm selâm.

ZARKAN-Selam un aleyküm

Hepsi-Aleyküm selâm

MELİKE—Selam un aleyküm

Hepsi-Aleyküm selâm

ŞABAN- Selam un aleyküm.

Hepsi-Aleyküm selâm.

DEDE-Yeter be akşama kadar selam mı vereceksiniz.

MEHMET—Emin Amca vallahi biz de Şimdi bu senin misafirlerinden bahsediyorduk.

DEDE—Misafirlerimden mi?

MEHMET—Evet.

MELİKE—Aman Allah'ım bizi tanıyorlar.

ZARKAN-Elbette tanıyor.

ŞABAN-Sağ olun eksik olmayın.

ZARKAN-Bizler sizin sayenizde buradayız.Siz olmasanız bizler bir hiçiz.

MELİKE—Merak etme zaten bu köylüler bile senin bir hiç olduğunu çok iyi biliyorlar.(Ayağa kalkar) Değerli köy halkının değerli sakinleri bizi tanımakla bizi ne kadar onurlandırdığımızı bilemezsiniz.İnanın ben her zaman defilelerimde köy insanının kıyafetlerini giymek istemişimdir.Ama sizler de biliyorsunuz onlar ne isterse biz de onu giyiyoruz..Gerçi köy kıyafetleri de artık çağdıŐı öyle değil mi?Yani sizde birazcık modern olun aaa! Millet aya gidiyor siz ise daha ninemin ninesinin giydiği kıyafetleri giyiyorsunuz.

ŞABAN-(Kızı zorla oturarak)Şey arkadaşım aslında öyle demek istemedi.(kıza)Otur rezil ettin bizi.

DEDE—Kızım biz insanları kıyafetleriyle değil yürekleriyle değerlendiririz. Önce insanlık deriz. Kıyafetin içinde insan olmadıktan sonra o kıyafetin süsten başka bir faydası olmaz. Ayrıca aya gidenler kıyafetleri güzel olduğu için değil bizden daha çok çalışıp çabaladığı için gitmişler.

MEHMET—Şey affedersiniz hanım kızım isminiz neydi?

MELİKE—(ŐaŐırmıŐ)Aaa!

MEHMET—Ne isminiz Aaa mı?İlk defa duyuyorum böyle bir ismi.

MELİKE—Aaa nasıl olur hani siz bizi tanıdıŐınız?

MEHMET—Yok bizi tanıdığımızı söylemedik Sadece sizden bahsettiğimizi söyledik.

Gazeteler sizden bahsediyor.

ZARKAN-(Telaşla)Ne gazete mi?(elinden gazeteyi alır, biraz okur)Çok Őükür yerimizi bilmiyorlar.

MELİKE—Keşke bilseler. Baksanıza kimse bizi tanımıyor.

MEHMET—Kızım ismini söyleyen tanıŐırız.

MELİKE—Benim ismim Melike.

ZARKAN-Benim ki de Zarkan.

HAYDAR—Zaten Şabanı tanıyoruz.

SELİM-Şaban sonunda dedenin hatırlayıp da ziyaretine geldin.

ŞABAN-Selim amca valla çok özlemiştim dedemi.

MELİKE—Evet her gün dedesinin özlemiyle yanıp tutuşurdu.

ZARKAN-Hasretle tutuşan yüreği ona her gece rüyasında dedesini beyaz perdeden izlettirirdi.

ŞABAN-Ben de ancak fırsat bulup gelebildim.

DEDE—Sağ olsunlar gelir gelmez bizim bahçedeki işleri illaki biz yapacağız diye tutturdular.

Ben de kırmadım onları.

MEHMET—İyi etmişsin.

SELİM-Maşallah çakı gibi adamlar. Bir günde bitiririler.

HAYDAR—Ya çaycı şu kaçak çaylarımız nerde kaldı.

Işıklar kapanır.

5. Sahne

Sabah dede elinde düdükle sahneye çıkar.

DEDE—(hem düdüğü çalar hem de konuşur)Haydi yiğitlerim kalkın artık geç oldu. Saat nerdeyse altı olacak hala uyuyorsunuz.

ŞABAN-(telaşla pantolonu giymeye çalışarak sahneye fırlar)Ne oldu dede yangın mı çıktı.

ZARKAN-(Bir o tarafa bir bu tafra uyku sersemliğiyle kaçışır durur) Ne yangın mı çıktı?

MELİKE—(Daha büyük telaş ve çığlıklarla) Ne deprem mi oldu.

DEDE—Yok kızım merak etme deprem falan olmadı. Tusunami vurdu o kadar.

MELİKE—Neee tusunami mi? İmdat kurtarın beni ben yüzme bilmiyorum,(yerde sudaymış gibi çırpınır durur) ben yüzme bilmiyorum

DEDE—Sakin olun be.(düdük çalar ve bağırır)Yeteeeeer!

(Herkes susar ve dedeye bakar.)

DEDE—Bugün işe gideceksiniz.Ne çabuk unuttunuz.

ZARKAN-Dede , bunun için mi rahatsız ettin bizi. Allah rızası için bir saat daha uyuyalım.

Ondan sonra gideriz..Hem gece yarısı iş mi olur.

DEDE—Gece yarısı mı? Saat altı oldu oğlum altı, senin saatin yanlış.

ZARKAN-(Kafasına vurarak) Ah eşek kafam ah! Şaban'a takılmakla eşekliğini bir kez daha kanıtladın.

MELİKE—Benden de o kadar. Hatta bende biraz salaklık da var.

ŞABAN-Ne mutlu size. Sonunda gerçek kimliğinizi öğrendiniz. Tabi benim sayemde.

Melike ve Zarkan sinirli bir şekilde Şabana bakar.

ŞABAN-(lafı değiştirmeye çalışır)Gerçek kimlik derken bana güvenmekle ne kadar iyi bir dost olduğunuzu gösterdiniz.

DEDE—(kavgayı ayırır gibi)Evet tamam sakin olun. Kahvaltıyı orda yapacağız.Haydi fazla konuşmayın da hazırlanın gidiyoruz.

ŞABAN-(Sahneye elinde küreğiyle girer. Küreğin sapından tutar, ve metal kısmını top niyetine ayaklarıyla sektirir) Sayın seyirciler Türkiye'nin en golcü futbolcusu Şaban şu an küreğin şey pardon topun başında. Kaleci kalesinde dikkatsiz.Gaflet uykusuna dalmış.Yiyeceği gol umurunda bile değil. Çünkü rakip takıma bahis oynamış.Evet Şaban geliyor. Vuruyor ve iş bitiyor. Gooool.

MELİKE—(Köylü kıyafetini giymiş elinde keserle (dasık) içeri girer ve podyumda yürür gibi sahnede bir tur atar. Keseri havaya kaldırır)Savunun benden iş kaçmaz. Fare deliğine bile kaçarsa yakalarım.

ŞABAN-Aha fare.

MELİKE—(Zıplayarak korkuyla sağa sola kaçışır)Ne! Fare mi? Hani nerde, nerde diyorum sana? Pis yalancı!

ŞABAN-(gülerek)Yılların mankeni kalkıp bize iş yapacak.

ZARKAN-(Bu esnada elinde kazmayı mikrofon şeklinde tutmuş olan Zarkan içeri girer)Oynama şıkıdım şıkıdım. Oynama şıkıdım şıkıdım.Ah yanar döner o acayip ses.

Oynama şıkıdım şıkıdım. Oynama şıkıdım şıkıdım.

ŞABAN-Bir senin konserin eksikti zaten.

ZARKAN-Ne o beğenmedin mi?

ŞABAN-Beğenmek de kelime mi? Bizim kargaların senfoni orkestrası bile bundan daha güzeldi.

ZARKAN-(Şaban'ın elindeki küreğe bakarak) Aaa ne güzel kazman varmış.

ŞABAN-Cahil herif bu elimdeki kazma değil kürek kürek.

ZARKAN-Asıl cahil sensin be! Ben seninle değil kürekle konuşuyorum. Değil mi kürek gerçekten güzel bir kazman var. Böyle iki ayaklı bir kazman olduğu için şanslısın.

MELİKE—Arkadaşlar bırakın artık konuşmayı, gidelim.

ŞABAN-Haydi güçlerimizi birleştirip gidelim. Gölgelelerin gücü adına, güç bende artık.(Küreği kılıç gibi kullanarak havaya kaldırmaya çalışır; fakat bir türlü kaldıramaz.)

ZARKAN-(Kazmayı iki elle tutar ve sahnede bir daire çizer gibi döner)Ben Ortadoğu ve Kafkasların hatta Kuzey Afrika'nın ve hatta birazcık da Güney Amerikanın en hızlı işçisi Zarkan.

MELİKE—(Keseri havaya kaldırır. Söyleyeceği sözü unuttur)Ya arkadaşlar ben ne diyecektim?

ŞABAN-Senin bir şey demene gerek kalmadı zaten anlayan anladı.

ZARKAN-Türkiye seninle gurur duyuyor.

MELİKE—Türkiye uçümüzle gurur duyuyor.

ŞABAN-Yalnız Türkiye mi, Birleşmiş milletler de bizimle gurur duyuyor.

MŞZ- Hakiki işçiler geliyor. İşler anında bitiyor. Hakiki işçiler geliyor. İşler anında bitiyor (Sıraya dizilmiş şekilde birer asker edasıyla sahneden çıkarlar)

Işıklar kapanır.

6. Sahne

Her üçü son derece yorgun adete ayakta zor durabilecek bir halde sahneye girerler.

ZARKAN-(yorgunluktan heceleyerek)Hakiki işçi değilmişiz.(Yere yığılıp kalır.)

ŞABAN- İşler meğer anında bitmiyor. (Yere yığılıp kalır.)

MELİKE—(Sandalyeye zar zor yetişip oturur.)Böyle tatile can kurban.

DEDE—(Yavaşça içeri girer)Kolay gelsin.(Üçü aniden ayağa kalkarlar fakat dayanamayıp tekrar yere düşerler.)Anlaşılan çok yorulmuşlar.

7. Sahne

Işıklar kapanır.

ZEYNEP-Herkese günaydın. Kahvaltı hazır. Haydi kahvaltıya.(Kimse uyanmaz. bağırarak)

Herkes kahvaltıya.

MELİKE—Yine sahura mı kalkacağız.

ZARKAN-Sabahın köründe kaldırmasanız kıyamet mi kopacak.

ZEYNEP—Sabahın körü mü? Saat neredeyse on iki olacak Allah'tan korkun.

ZARKAN-Ne on iki mi?

DEDE—(İçeri girer)Evet on iki(Dedenin sesi duyulur duyulmaz ayağa kalkarlar.)Siz ne biçim işçisiniz..Bir işçi bu saate kadar uyur mu?

ZARKAN-Dedeciğim galiba bu iş bize göre değil.

DEDE—Niye bu işi yapanlar babaların oğlu değil mi?

ZARKAN-Yok hayır yanlış anladınız..Suç bizde. Biz yapamıyoruz.

MELİKE—Evet dede ya! Hayatımda ilk defa Zarkan'ın sözüne katılıyorum.

ŞABAN-Dede ben de aynı düşüncedeyim. Beni affetmesen de ben bu işi yapamayacağım.

ZARKAN-.Dede bu işten kazancın ne kadar.

DEDE—Yıllık bin TL

MELİKE—Aaa Sadece bin TL mi?

DEDE— Evet bin TL

ŞABAN-Dede ben san hemen şimdi beş bin TL vereyim .İstersen artık tarlayla hiç uğraşma..

DEDE—Sevgili torunum ben dilenci değilim.

ZARKAN-Ben de beş bin TL veriyorum.

MELİKE—Benden de beş bin TL.

DEDE—Gençler sizler anlamadınız. Ben sizden para almam. Emeğimin hakkıyla almayacağım para bana haramdır.

ZARKAN-Ama biz içimizden geldiği için veriyoruz.

DEDE—Tamamda benim senin vereceğin paraya ihtiyacım yok ki.

ŞABAN-Ne olur dede biz tatile gitseydik bu paraların beş mislini harcardık. Sayenizde hepsi cebimizde kalacak.

DEDE—(Bağırarak) Hayır.(Korkarak geri çekilirler.)Ama Parayı illaki vereceğiz diyorsanız.

MZŞ_-Evet....

DEDE—Biz köyümüzde çoktandır birer kütüphane istiyorduk. Fakat paramız olmadığı için kitap getiremiyoruz..İsterseniz bu paralarla bize kitap alın.

MZŞ-Kitap mı alalım.

ŞABAN-Dede ben evimdeki kitapları versen olmaz mı?

DEDE—Yok oğlum olmaz bize güncel ve yeni kitaplar lazım.

ŞABAN-Benim kitaplarım da yeni. Keloğlan serisinin hepsi bende var. Yepyeni kitaplar.

DEDE—Oğlum onları ben sana almıştım. On beş sene önce.

ZARKAN-Dede hiçbirini okumadığı için ona yeni gibi görünüyor.

MELİKE—Ay ben de evimdeki bütün magazin dergilerini getireyim.

DEDE—Yok kızım eksik kalsın. Hiç yan çevirmeyin. O paralarla yepyeni kitaplar alacaksınız bize. Hem biri beş diğeri on olmaz.. Herkes yirmi beş bin TL verecek.

ŞABAN-Dede insaf!

DEDE—Tamam senin ki 35 bin TL oldu.

ŞABAN-Tamam dede ben bir şey demedim

DEDE—Ben sağır değilim. Sen otuz beş, iki arkadaşın da 25'er, toplam 85 bin. Şunu düz hesap yapalım.

ŞABAN-Evet dede düz hesap yapalım. 80 olsun.

DEDE—Sus sen, konuşma! Benimle pazarlık mı yapıyorsun ?(Bastonunu kaldırır) 85'i 90'a tamamlayalım. Yok yok 100 'e tamamlayalım. Evet evet 100 yuvarlak hesap.

ŞABAN-(Telaşla)Yüz mü?

MELİKE— Yüz mü?

ZARKAN- Yüz mü?

DEDE—Evet evet , yüz bin yeter.

ŞABAN-(Arkadaşlarına dönerek)Tüh bu ay arabamı değiştiremeyeceğim

DEDE—Bu hayırseverliğiniz tarihe altın olmazsa bile bronz harflerle yazılacaktır.

ŞABAN-Dede tarih iflasımızı hangi harflerle yazacak.

DEDE—Sen çoktan iflas etmişsin haberin yok. Tabi insanoğlu nankördür. Paradan, mal mülkten iflas edince haberdar oluyor. Ama insanlıktan iflas edince farkına bile varamıyor.

Allah'ım sen kimseyi insanlığından iflas ettirme. Âmin desenize.

MŞZ-Amiiiiin.

DEDE—(Dışarı çıkar ve tekrar geri döner.) Ha unutmadan söyleyeyim. Para nakit olacak.Ve yarın elimde olacak.

ZARKAN-(Sinirlenir)Şabaaaaan!

ŞABAN-(Gayet sakin bir şekilde, ona bakmayı cesaret etmeden) Efendim Zarkan.

ZARKAN-Seni öldürmek istiyorum.

ŞABAN-Tabi memnuniyetle.(Yeni fakına varırı gibi)Neeeee! Öldürmek mi?

ZARKAN-Evet öldürmek. Tarih senin gibi ileri zekalı bir insandan insanoğlunu kurtardığım için benimle gurur duyacak.

ŞABAN-Tabi canım ne demesin? Tarihin başka işi kalmadı senin gibi beş kuruşa yaramayan adamı kayıtlara geçirsin

MELİKE—Ya arkadaşlar adınızı tarihe yazdırmayı bırakın da biraz da şu paralara üzülelim.

ZARKAN-Melike Hanım benim üzölmek gibi bir niyetim yok. Çünkü benim yerime Şaban bey verecek.

ŞABAN-Yok ya ben paramı sokakta bulmadım.

ZARKAN-Ya biz nerde bulduk. Suud Kralının çöplüğünde mi bulduk?

MELİKE—Mümkün değil, artık çöplükte değil para, ekmek bile bulamazsınız. Çünkü açgözlü insanlar çöplüğe attığımız ekmeğimize bile göz dikmiş.

ZARKAN-Yaaa sen ne kadar akıllı bir kızmışsın. O insanların fakir oldukları için ekmek topladıklarını fark etmeyecek kadar akıllısın. Melike Hanım,size bir önerim var. Siz de çöplüğe ekmek atmayınız. Midenizi çöplük niyetine kullanınız.

ŞABAN-Bakın arkadaşlar ister parayı verin isterseniz vermeyin. Ben kimsenin yerine de para vermem. Dedemin karşısına çıkın ve erkekçe (Melikeye bakar) ya da kadınca parayı vermeyeceğinizi söyleyin.

MELİKE—Sıkıysa sen söyle.

ŞABAN-Ben parayı vereceğim. Ne yapalım kaderimizde bu da varmış.

ZARKAN-Başka çaremiz de yok zaten.

MELİKE—Of ya hayatımda ilk defa birine bedavadan para veriyorum. Ya çok zoruma gidiyor.

ZARKAN-Benim de zoruma gidiyor.

ŞABAN-En çok da benim zoruma gidiyor.

6. Sahne

Dede-(kahveye heyecanla girer)Müjde müjde! (Der demez etraftakiler dedenin masasına gelirler)

MEHMET—(Gazetesini bırakır)Hayırdır, Emin Amca ne müjdesi bu.

1.ADAM— Evet ne müjdesi bu, hayırdır.

2.ADAM —Müjde oluşuna göre hayırdır.

DEDE—Sorma Muhtar, bu sefer milli piyango çıktı.

MEHMET—Dede hani sen bu tür şeyler uygun değil, biz emeğimizin teriyle kazanalım diyordun.

DEDE—Muhtar milli piyango lafın geliyordu. Bizim kütüphane için para buldum.

SELİM-Sahi mi söylüyorsun?

DEDE—Evet artık bizim de zengin bir kütüphanemiz olacak. İlçeden de kitap almamıza gerek kalmayacak.

HAYDAR—Tamam da dede, parayı nerde buldun?

DEDE—Bizim eve gelen misafirler, bize yüz TL'lik yardımda bulunacağız dediler ben de onları kırmadım.

Hepsi-Yüz TL mi?

HAYDAR—Dede Yüz TL verdiler ve sen onları kırmadın, kabul ettin.

DEDE—Evet kırmadım.

HAYDAR—Yok bir de kırsaydın onları. Üstüne de bir dayak çekseydin.(Gülüşmeler başlar)

MEHMET—Hazır Emin Dede müjdesini vermişken ben de size bir müjde vereyim.

1.ADAM—Hayırdır inşallah bugün ortalık müjdeden geçilmiyor.

MEHMET—Evet tabi ki hayırdır. Ünlü şairimiz Sezai Karakoç köyümüze geliyor.

2.ADAM –Sezai Karakoç mu?

MEHMET—Evet Sezai Karakoç. Bir mektup yazdım ona, köyümüzden bahsettim. Bütün köylülerin kitap okuduklarını, sizin şiirlerinizin de çok beğenildiğini anlattım. Sonra da davet ettim. Yaşar Kemal'ı da davet ettim; ama kendisi rahatsız olduğu için gelemiyor. İyileşince o da mutlaka gelecekmiş.

HAYDAR—Helal sana Muhtar!

SELİM-Süpersin Muhtar!

Hepsi-En büyük muhtar bizim muhtar! En büyük muhtar bizim muhtar!

DEDE—O zaman hazır Sezai Karakoç köye gelecek, kütüphanemizin açılışını da o yapsın.

MEHMET—Süper bir fikir. Dede sen bir harikasın. O zaman hazırlıklara hemen başlayalım

HAYDAR—Şimdi Sezai Karakoç ağabeyimiz gelse gazeteciler ve televizyoncular da gelir .

SELİM-Haydar doğru söyler. Biz ona göre önlemimizi alalım.

1.ADAM—Bakarsınız Kaymakam da gelir.

2. ADAM—Yok canım Başbakan gelecek. Daha neler.

MEHMET—Yok kaymakam bey hayatta gelmez.

DEDE—Neden gelmez ki? Böyle önemli bir şahsiyet kaçırılır mı?

MEHMET— Siz kaymakamı tanımazsınız. O medyatik bir adam. Daha çok reklam peşindedir. Kendisinin davetiyle gelmediği için umursamaz. Ayrıca Kaymakam bu şairimizi tanımaz bile .Gerçi değil bu şairi hiçbir şairi hatta yazarı bile tanımaz. Belki yılda bir kitap bile okumaz.

Hepsi-Neee bir kitap bile okumaz mı?

MEHMET—Evet okumaz. Adam sabahtan akşama kadar yüzbir ve batacak oynuyor

DEDE—Yine de biz davet edelim. Belki utanır da sayemizde o da bir kitap okur.

HAYDAR—Hatta ben ona bir kitap hediye etsem nasıl olur.

SELİM-Hangi kitabı hediye edeceksin?

HAYDAR—Pamuk Prensesle Yedi Cüceler.(Gülüşmeler başlar)

7.Sahne

MELİKE—Ben bu köyden sıkıldım. Gitmek istiyorum. Bir haftadır gelmişim. Bir Allah'ın kulu beni tanımadı. Nerdeyse şöhretli bir insan olduğumu unutacağım.

ZARKAN-Evet ya misafir olarak bize değer veriyorlar. Ama kimse bizim şöhretimizden konuşmuyor.

ŞABAN-Bu köyde şöhret para etmiyor anlamadınız mı? Benim köyümün insanı kitap okur.

Dolayısıyla kitap yazana değer verirler.

MELİKE—İstesem ben de kitap yazarım.

ZARKAN-Doğru yazarsın ama sadece kendin okursun. Ben şahsen senin yazacağın kitabı bana para bile versen okumam.

ŞABAN-Arkadaşlar şu konuyu kapatın da ne zaman gideceğimize karar verelim.

MELİKE—Hemen şimdi gidelim.

ZARKAN-Evet bence hemen gidelim.

ŞABAN-Tamam gidelim. Dedemle vedalaşalım.(Dede içeri girer)

DEDE—Esselamun aleyküm.

ZARKAN ŞABAN-Aleykümselâm.

DEDE—Haydi ne bekliyorsunuz. Yoksa siz kütüphanemizin açılışına gelmiyor musunuz?

ŞABAN-Dede şey biz...

DEDE—Şey ne demek.Haydi itiraz istemiyorum.Hemen gidiyoruz.

ŞABAN-Dede biz evimize gidiyoruz.

DEDE—Nee! Şehre mi gidiyorsunuz?

ŞABAN-Evet dede arkadaşlarla öyle kararlaştırdık.

DEDE—Sayenizde açabildiğimiz kütüphaneyi görmeden mi gideceksiniz.

ZARKAN-Dede müsaade edersen biz gideceğiz. Biz zaten o tür şeylerden anlamayız.

DEDE—Ama Sezai Karakoç'ı hiç olmazsa görün.

ŞABAN- Sezai Karakoç mu?

DEDE—Yoksa tanımıyor musunuz.?

ZARKAN-Şey tanımaz olur muyuz?

MELİKE—Tabi ki tanıyoruz.

ŞABAN-Kültür ve Turizm Bakanını kim tanımaz ki?

ZARKAN-Evet ben de onu diyecektim. Keratayı çok severim.

MELİKE—Ha evet ben de kendisini çok yakından tanırım. Sağ olsun hiçbir defilemi kaçırmaz.

DEDE—Hayır efendim Sezai Karakoç “Bakan” değil “Şairdir”.

ŞABAN-Allah Allah Bakanlıktan ne zaman istifa etti.

DEDE—O hiçbir zaman milletvekili de bakan da olmadı. Haydi, cahilliğinizi kurtarmaya çalışmayın. Madem gitmeye bu kadar heveslisiniz, sizi kimse tutamaz. Yalnız gitmeden kahvehaneye uğrayın. Köylülerle de vedalaşın. Oğlum Şaban, istemeyerek de olsa yapmış olduğunuz bu yardımlarınız için köy halkı adına size teşekkür ederim.

ŞABAN-Dedeciğim lafı mı olur. Keşke imkânımız olsa da biraz daha versek.

DEDE—Neysel ben gidiyorum artık kahvehanede vedalaşırız.(Dışarı çıkar)

ZARKAN-(Alayımı bir şekilde Şabanı taklit etmeye çalışarak)Keşke imkânımız olsa da biraz daha versek. Sendeki para Bill Geets'te bile yok.

ŞABAN-Kapat çeneni de gidelim.

8.Sahne

Kahvede herkes Muhtarın etrafına toplanmıştır.

DEDE—Değerli köylülerim, bugün köyümüz için büyük bir gündür.

Köylüler-Yaşa bravo(alkışlar)

(Bu esnada Melike Şaban ve Zarkan içeri girer ve kahvehanenin bir köşesinde konuşmaları izlerler)

DEDE—Köyümüze ilk defa ünlü bir şair geliyor. İnşallah bunun devamı da gelecek..Ne demişler bir toplum eğer gerçek sanatçıları dikkat edin gerçek sanatçı diyorum,medyanın ürettiği tek kalıp sanatçı demiyorum.-evet gerçek sanatçıları el üstünde tutamıyorsa hhel üstünde tutacağı şey ancak ateş olabilir.Bir toplum eğer aydınlarını , yazarlarını ve gerçek sanatçıları örnek almıyorsa o toplum bir ahlaki çöküşe doğru gidecektir.Biz fiziksel güzelliği değil düşünsel ve duygusal güzelliği örnek alacağız.Her kaset dolduran sesi bağrımıza basmayacağız. Biz Allah'ın verdiği o sesi insanlık için kullananlara değer vereceğiz. Elinde ve kolunda marifet sergileyen her insana seyirci olmayacağız. Biz elini ve kolunu halkın hayrına kullanan insanları seyredeceğiz. Seyretmekle kalmayıp onlarla yol alacağız. Sizin anlayacağınız biz topluma çalışan insanı örnek alıp onu seveceğiz.

BİR SES-Muhtarla Sezai Karakoç geliyor.(Ses duyulur duyulmaz herkes ayağa kalkıp sıraya dizilirler.)

Sezai Karakoç, Muhtar ve gazeteciler içeri girerler. Gazeteciler içeri girip MZŞ'yi fark edince bir anda bütün dikkatler bu üçü üzerine yoğunlaşır. Sezai Karakoç her şeyden habersiz köylülerle tokalaşırken Gazeteciler MZŞ'yi soru yağmuruna tutarlar.

1.G-Burada ne yaptığınızı öğrenebilir miyiz?

ZARKAN-AIDS hastalığı ilacını bulmak için bilimsel araştırmalar yapıyoruz.

2.G-Bari neticeye ulaşabildiniz mi?

ŞABAN-Saçmalamayın be siz de hemen kanıyorsunuz.

3.G-Şaban Bey sizinki bir aşk kaçamağı mı?

1.G-Sizi kaçırdıkları doğru mu?

3.G-Sizi zorla alıkoyanlar kim?

2.G-Size nasıl davrandılar.

1.G-Namus meselesi mi?

3.G-Ortada çocuk falan var mı?

2.G-Melike Hanım bu dağın başında sizin gibi bir mankenin ne işi olur, açıkçası merak ediyorum.

MELİKE—Çok mu merak ediyorsun?

2.G-Evet çok.

MELİKE—O zaman meraktan çatla bakalım. Çünkü söylemeyeceğim.

2.G-Zarkan Beyin klibinde oynamak için mi geldiniz.

1.G-Zarkan Bey bu köye klip çekmek için mi geldiniz.

ZARKAN-Yok Oskara aday olmak üzere bin kişilik bir sinema filmi için geldik. Arkadaşlar Allah aşkına yapmayın. Siz bu saçma sapan soruları sormak için mi geldiniz.

2.G-Hayır biz başka bir neden için geldik ama sizinle karşılaştık.Doğal olarak sorularımızı sormak zorundayız..Şimdi bize burada olmanızın mantıklı bir açıklaması var mı?

MELİKE—Tabi ki var. Bu kütüphanenin parasal kaynağının nereden geldiğini sordunuz mu?

3.G-Yoksa bu kitapları

MELİKE—Evet bu kitapların hepsi bizim sayemizde alındı.

ŞABAN-Evet evet biz düşündük taşındık günlerce planlar programlar hazırladık bu köye yani benim köyüme ne gibi bir katkı olur diye düşündük.Sonunda bu karara vardık.

1.2.3.G-Neee! Bu sizin köyünüz mü?

ŞABAN-Evet benim köyüm.

Kahvenin bir köşesinde köylüler meşhur şairin etrafında toplanmıştır. Diğer köşede ise kameramanlar ve gazeteciler MZŞ'yle röportaj yapmaktadır.

1.SUNUCU-(Kameraya dönerek)Evet sayın seyirciler ,ünlü futbolcu Şaban Topçu kendi köyüne arkadaşlarıyla birlikte kütüphane kurmak için gecelerini gündüzlerine katmışlar.Bu nedenle köy halkı onlarla gurur duyuyor.

2.SUNUCU-Alınlarının teriyle, ayaklarının, boyunun pusunun, dilinin teriyle kazandıkları parayı cömertçe bağışlayan bu yıldızlarımızı umarım tüm halkımız örnek alır.

3.SUNUCU-Buradaki insanlar kitapsızken onların gözlerine uyku girmiyordu. Boğazlarından bir lokma ekmek geçmiyordu. Vicdan azabı içinde yanıp tutuşuyordu. Ve en sonunda karar

verdiler. Ta İstanbul'dan Siirt'e gelerek bu ülke insanına hizmet ettiler. Onları huzurlarınızda kutluyorum. Tebrik ediyorum. hemen sağımda bulunan Ünlü pop starımız Zarkan'a soruyorum. Böyle bir şey nerden aklınıza geldi?

ZARKAN-Vallahi nerden geldiğini ben de tam olarak bilmiyorum. Gelirken benden izin bile almadı

3.SUNUCU-Ha ha ha çok şakacısınız. Peki, bunu neden yaptınız.

ZARKAN-Ülkemin insanı okumasın da cahil mi olsun. Ülkemin kalkınması için değil bir, bin kütüphane bile... Yok bin fazla oldu herhalde. Ben de amma attım. Yüz kütüphane açsam azdır. Yok yüz fazla elli olsun. Evet elli kütüphane açsam yine azdır.

3.SUNUCU-Teşekkür ederim. Şimdi de Melike Hanıma sormak İstiyorum? Neden kütüphane?

MELİKE—Efendim anlayamadım?

3.SUNUCU-Yani neden destek verdiniz böyle bir şeye?

MELİKE—Biz mankenler çok duygusal insanlarız. Baktım bu köyde kimse kitap okumuyor. Hemen işe giriştim. Tüm engellemelere rağmen kütüphaneyi açtım.

3.SUNUCU-Neee! Köylüler engel olmaya mı çalıştı.

MELİKE—Tabi ki onlar kabul etmiyordu. Biz kitaba nee yapacağız diyorlardı. En sonunda kabul ettirene kadar canımız çıktı.

ZARKAN-Evet ben de şahidim. Melike Hanımın canı çıktı. Ama ölmedi. Çünkü dokuz canlıdır. Bir canı çıktı .Sekiz canı kaldı.Doğru hesapladım sanırım.Dokuzdan bir çıkırsa evet evet sekiz kalıyor.Benim matematiğim iyidir.Allah sizi inandırсын Daha Lise birdeyken İki basamaklı toplama işlemini öğrendim.Hatta hatırlıyorum Matematik öğretmenim bu nedenle bana sözele geç dedi.Sayısala geçersen sayısal öğrencileri senden korkarlar demişti.Ben de onu kırmadım.

3.SUNUCU-Zarkan Bey müsaadenizle ben Melike Hanım'a sormak istiyorum. Melike Hanım, böyle bir yardımı ilk defa mı yapıyorsunuz.

MELİKE—Olur mu canım öyle şey. Ben daha önce immm... Ben daha önce immm... Ha tamam hatırladım ben henüz altıncı sınıfa gidiyordum. Bize Türk Hava Kurumunun yardım zarflarını verdiler. Ben de o zaman harçlığımın yarsının üçte ikisini bağışlamıştım.

3.SUNUCU-Çok teşekkür ederim. Sayın seyirciler son olarak Şaban Beye sormak istiyoruz. Gerçekten örnek alınacak bir tavır göstererek köyüne güzel bir kütüphane kazandırdın. Duygularınızı alabilir miyiz?

ŞABAN-Neden sizin duygularınız yok mu? Yoksa var da bizden mi saklıyorsunuz. Ayrıca benim duygularımı alıp nereye götüreceksiniz.

3.SUNUCU-Beyefendi siz yanlış anladınız. Ben düşüncelerinizi almak istemiştim.

ŞABAN-Hayır düşüncelerimi alamazsın; çünkü benim düşüncelerim satılık değildir.Ama çok istiyorsan kiraya verebilirim.

3.SUNUCU-(sınırlı bir şekilde)Hi hi hi! Çok esprilisiniz. Evet rica etsem Şaban Bey bize bu oluşturduğunuz kütüphane konusunda bilgi verebilir misiniz?

ŞABAN-Tabi verebilirim. Kütüphane açmak iyi bir şeydir. Kütüphanede kitap okunur.

ZARKAN-Yapma ya Allah Allah! Ben de kütüphanede millet halay çekiyor sanıyordum.

ŞABAN-Demek ki yanlış biliyorsun, cahil herif! Öğren de gel. Evet nerde kalmıştık.

Kütüphanede kitap okunur ve ayrıca kütüphanede kitap bulunur.

ZARKAN-Turşu da bulunmaz mı?

ŞABAN-Yok; ama bence bulunsa hiç fena olmaz. Şöyle sarımsaklı, süs biberli turşu kitaptan sonra çok iyi gider.

ZARKAN-Üstüne de bir Siirt büryanı yersin. Ya Allah aşkına Şaban sen aklını iyice oynattın.

3.SUNUCU-Galiba ben de aklımı oynatacağım. Sayın seyirciler gördüğünüz gibi Türkiye'nin üç süper starı burada ne yaptığı belli olmayan hatta kendilerinin bile yaptığından şüphe ettiğim bir şeyler yapmışlar. Ama yine de biz görevimiz icabı olayı büyütüyoruz, büyütmeye de devam edeceğiz. Bu üç süper star, süper bir kütüphane açmışlar.Türkiye'de birinci Avrupa'da ikinci Dünyada ise üçüncü büyük kütüphane.Halkımıza hayırlı uğurlu olsun diyoruz..

DEDE—Muhtar hani kaymakam bey gelmez demiştin. Galiba yanıldın.

MELİKE—Doğru yanıldım ama bence bu adam başka bir niyetle köyümüze geliyor.

HAYDAR—Muhtar sen de çok kötümserdin. Başka ne niyetle gelmiş olabilir ki?

MELİKE—Bilmiyorum ama bir şeyler var.

Bir Ses-Kay ma kam geliyor.

(Bu esnada kaymakam içeri girer. Şairin bulunduğu masaya ilerler. İlerlerken de birisini arıyormuş gibi bir izlenim verir. Masadakiler, şair hariç, ayağa kalkar)

MEHMET—Sayın Kaymakamım hoş geldiniz

DEDE—Hoş geldiniz

SUNUCU- Hoş geldiniz

HAYDAR— Hoş geldiniz

KAYMAKAM—(Etrafına ,sağa sola bakar)Hoş bulduk da ben misafirlerimizi göremiyorum.

MEHMET—İşte burada(Şairi göstererek)Sezai Karakoç, ünlü şairimiz.

KAYMAKAM—(Önemsemeyen bir tavırla) Kim şair mi? Bu adam mı? Sezai Karakoç. Ben bu ismi ilk defa duydum.

Sezai Karakoç —Sorun değil Kaymakam Bey, beni tanımak zorunda değilsin; bir çayımızı içmez miydiniz?

KAYMAKAM—Yok teşekkür ederim. Ben misafirlerimize bakayım.Muhtar!

MEHMET—Efendim Kaymakamım.

KAYMAKAM— Bizim misafirler nerde?

DEDE- Sayın kaymakamım siz kimden bahsediyorsunuz. Anlamadık ki.

KAYMAKAM—Nasıl anlamazsınız? Türkiye'nin üç süper starı gelmiş köyünüze, haberiniz yok.

DEDE—Haa! Anladım; siz benim misafirlerimi, torunum ile arkadaşlarını kastediyorsunuz.

KAYMAKAM—(Őaşırmış)Ne torununuz mu?

DEDE—Evet torunum Şaban.

KAYMAKAM—Şaban torununuz mu?

DEDE—Evet ne olmuş ki?

KAYMAKAM—Nasıl ne olmuş? Şaban benim takımında en çok sevdiğim futbolcudur. Onunla ne kadar gurur duysanız azdır.

DEDE—(Umursamaz bir tavırla)Şeytan görsün yüzünü.

KAYMAKAM—Aaa kızıyorum ama! Benim oyuncuma başka birisi bu lafları söyleyemez.

DEDE—Kusura bakma Kaymakam Bey ben o geri zekâlı, sahtekâr torunumun bu kadar değerli olduğunu bilmezdim.

KAYMAKAM—Tabi bilmezsin sen futboldan ne anlarsın.

Sezai Karakoç —İnsanların futboldan anlamaması bir eksiklik değil ki.

KAYMAKAM—Sizinle tartışacak zamanım yok. Ha tamam zaten buldum onları.Şu karşıda oturuyorlar. Müsaadenizle.(Ayrılır)

SELİM-(Kaymakam gittikten sonra)Müsaade senin.

MEHMET—Ben size geliş amacının farklı olduğunu söylemiştim.

Kaymakam —(MZŞ'nin masasına gider)Hoş geldiniz. Hoş geldiniz. Ben kaymakam

Tarık.(Onlarla tokalaŐır;fakat MZŞ umursamaz bir tavır sergilerler.) Vallahi darıldım.İnsan önce Şu kaymakamımızı göreyim demez mi?

MELİKE—ok kibarsınız Kaymakam Bey; ama bizim için böylesi daha iyiydi.

ZARKAN-Emin olun sayın kaymakamım, ben arkadaşlarıma defalarca söyledim; fakat kimse beni dinlemedi.

KAYMAKAM—İnanmıyorum ya Türkiye'nin üç büyük starı benim ile sınırlarımda Benim haberim yok. Bakın bundan sonra benim davetlim olarak kalacaksınız.

ŞABAN-Kusura bakmayın kaymakamım, biz bugün gidiyoruz.

KAYMAKAM—Hayatta bırakmam. Böyle değerli misafirleri evimden konuk etmeden göndersem sonra bana ne derler. Hem ben üçünüzün de hayranıyım.

ŞABAN-Kaymakamım basın bizim peşimizde. Bu basın ordusuyla biz hiçbir yere gitmeyiz. Ayrıca başkalarının size ne demesi beni ilgilendirmiyor.

MELİKE—Arkadaşlar fark ettiniz mi ilk kez bizi biri tanıdı; Fakat biz buna sevinemedik. Hem de kaymakam olmasına rağmen.

ZARKAN-Sevinip de ne yapacağız. Baksanıza cahil dediğiniz köy halkı bile bizden daha hayırlı. Onlar hiç olmazsa kendi çocuklarını düşünerek bizden kopardıkları paralarla bir kütüphane açtılar. Biz ne yapıyoruz? Adına sanat dediğimiz; fakat sanat olduğundan bile şüpheli bir meslek edinmişiz, milletin göz zevki için olmadık kılıklara girmişiz. Topa güzel vuruyoruz diye milletin rüyasında bile göremeyeceği parayı bir imza ile almışız. Biz ne yapmışız ki , biz neyiz , neyiz.Biz aldığımız parayı gerçekten hak ediyor muyuz?Biz yaptığımızla kime faydalı oluyoruz.

KAYMAKAM—Zarkan Bey siz ki ününüzü ülke sınırlarına taşımış bir starsınız. Bu konuşmalar size hiç yakışmıyor. Neyse ben kalkıyorum ;bu akşam şoförüm gelip sizi alacak.Bakın gelmeseniz darılırim.(gider)

9.Sahne

Köy kahvehanesinde herkes üzgün, her hallerinden bir sorun olduğu anlaşılıyor.

MEHMET—Dün akşam herhalde haberleri izlediniz.

DEDE—Evet izledik. İzlemez olaydık.

SUNUCU-Emin Amca, bu senin misafirlerin bizi tüm Türkiye'ye rezil etti.

HAYDAR—Sanki biz yalvarmışız da onlar da bizi kırmayıp yardım etmişler.

MEHMET—O da yetmiyormuş gibi bizi cahil, kitap düşmanı insanlar gibi göstermişler.

DEDE—Bu onların yanında kalır mı zannediyorsunuz.

1.ADAM—Evet bence de öcümüzü almalyız.

2.ADAM—Peki kaymakam beyin yaptığı da affedilir bir şey mi?

MEHMET—Bizi şairin yanında rezil etti. Şairimize bir hoş geldin demeyi bile çok gördü.

DEDE—Onun da icabına bakacağız. Ona da köyümüzün on yıldır yapılmayan su şebekesini yaptırtmasam ayrıca onu rezil etmezsem bana da kimse Emin Amca demesin.

SELİM-Emin amca bize kafandan geçenleri söyle de hemen uygulamaya başlayalım.

DEDE— Çok basit, hazır basınımız buradayken tüm ülkeye gerçekleri yansıtmak ve kimlerin cahil olduğunu kanıtlamak zor olmasa gerek. İşe misafirlerimize tüm basının önünde onlara

teşekkür etmek istediğimizi belirtmekle başlayacağız. Onlar da zaten reklamın peşinde. Böyle bir şeyi asla reddetmezler. (Müzik çalınır ve planlar konuşulur)

MEHMET—Evet şimdi herkes görevini öğrendi. Sorusu olan var mı? Yok. Haydi gazamız mübarek olsun.

Ortada, sağda ve solda bir masa bulunmakta. Orta masanın başında muhtar ve kaymakam, sağdakinde ise MZŞ oturmuş bulunmakta. Masaların ün taraflarında basın fotoğraf makineleri ve kameralarıyla hazır bulunmakta. Masaların biraz uzağında köylüler beklemekte.

MEHMET—(Cebinden kağıdını çıkarır ve okumaya başlar) Sayın kaymakamım, sayın yardımseverlerimiz, sayın köy halkım ve değerli basın mensupları; öncelikle davetimize teşrif ettiğiniz için hepinize teşekkür ederim. (alkış) Bugün burada hem eğlenmek hem de yardımsever misafirlerimize ve kaymakamımıza teşekkür etmek için toplanmış bulunmaktayız. Bu cahil köy halkına tüm engellemelerimize rağmen bize yardım elini uzatan Melike Hanım, Şaban ve Zarkan Beye teşekkür ediyoruz. Onlara minnettar olduğumuzu bilmelerini istiyoruz. Ayrıca onların yapmak istedikleri yardımın bunlarla sınırlı kalmayacağını müjdesini de vermek istiyorum. (MZŞ birbirlerine şaşkın şaşkın bakarlar) Şimdi Melike Hanım, Şaban ve Zarkan Beyin yoğun istekleri üzerine hazırladığımız genel kültür yarışması için diğer yarışmacıları sahneye davet ediyorum.

(Dede, Selim ve Haydar MZŞ'nin şaşkın bakışları arasında diğer masaya otururlar)

Yarışmaya başlamadan önce hepinizin yakından tanıdığı yarışmacıları yine de tanıtalım. Sol tarafta Cahil Köylü takımının yarışmacıları Emin Amca, Selim ve Haydar (alkış); Sağ tarafta İlim Deryası takımından değerli aydınlarımız Melike Hanım, Şaban ve Zarkan Bey. (Kendi kendilerini alkışlarlar.) Hepinize başarılar dileyerek yarışmanın ilk sorusunu soruyorum.

Kurtuluş Savaşında önemli görevler üstlenen kadınları konu alan romanlarıyla tanınan, Ateşten Gömlek, Sinekli Bakkal gibi önemli eserlere imza atan bayan yazarımız kimdir. Süreniz yirmi saniye.

Süreniz bitti. Cevapları kaldıralım lütfen. Cahil Köylü takımı Halide Edip Adıvar diyor. İlim Deryası Banu Alkan demişler. Doğru cevap Halide Edip Adıvar. (alkışlar ve bravo sesleri gelir)

1. ADAM—Cahil köylüler 10, İlim Deryası sıfır sıfır sıfır.

MEHMET—Şimdide ikinci soruya geçiyorum. Cenaze namazı kaç rekattır? Süreniz başladı? Evet süreniz bitti. Cahil Köylü takımı sıfır demiş. İlim Deryası iki farz iki sünnet olmak üzere dört rekâttır demiş. Doğru cevap sıfır rekât. (Alkış)

1.ADAM—Cahil Köylü takımı 20 İlim Deryası kocaman bir sıfır (MZŞ adama sert bit ifadeyle bakarlar)

MEHMET—Üçüncü ve son soruya geçiyorum.Bu sorumuz Otuz puan değerindedir.

Ülkemizde asgari ücret kaç liradır. Süreniz on saniye.Süreniz başladı.Cevapları göreyim.Cahil Köylü takımı Altı yüz on yedi lira 15 kuruş, İlim Deryası beş bin o ha şey pardon sadece beş bin TL demiş. Doğru cevap beş bin TL...

MZŞ-Oley biz kazandık.

MEHMET—Ne acele ediyorsunuz be daha sözüm bitmedi ki. Doğru cevap beş bin TL değil, altı yüz on yedi lira on beş kuruş.(alkış)

1.ADAM— Cahil Köylü takımı 50 İlim Deryası koskocaman bir sıfır.

MEHMET— Kıymetli misafirlerimiz hepinizin çok eğlendiğini biliyorum. Ayrıca kimse üzülmesin, bu basit bir yarışmaydı. Önemli olan katılmaktı. Yoksa bizim kimin bilgili kimin cahil olduğunu ölçmek gibi bir niyetimiz asla olmadı. Şimdi de size daha önce bahsettiğim müjdeleri vermek istiyorum. Melike Hanım, Şaban ve Zarkan Bey köyümüze bir kütüphane yapmakla kalmayıp bizden bir ricada bulundular. (Melike, Şaban, Zarkan birbirlerine şaşkın şaşkın bakarlar)

MELİKE—Biz mi?

ŞABAN-Biz mi?

ZARKAN-,Biz öyle mi, rica ettik?

MEHMET—Evet kendileri o kadar mütevazıdırlar ki basının önünde söylemeyin, hayrımız gizli kalsın dediler; ama biz bu kadar önemli bir desteği veren hayırseverlerimizin yaptıklarını tüm Türkiye tarafından bilinmesini istedik. Kendilerine bu yardımlarından dolayı öncelikle teşekkür ediyoruz. Şimdi size köyümüzün yol yapımı, okulumuzun onarımı, teknolojik donanım, sağlık ocağı, ambulans, çok amaçlı salon, çocuk parkı, spor salonu, fabrika ve bir tanede hava alanı yapmak üzere toplam 10 milyon TL'lik yardımda bulunan Melike Hanım, Şaban ve Zarkan Bey'i huzurlarınızda teşekkür ediyorum.

MELİKE—10 milyon TL

ŞABAN-Ne delirmiş bunlar.

ZARKAN-Allah Allah biz ne zaman bu yardımı yapacağımızı söyledik.

MEHMET—Kıymetli misafirlerimiz gördüğünüz gibi hayırseverlerimiz hayırlarını açıkladığımız için nasıl da utanıldılar. Utanmayın, siz utanacak bir şey yapmadınız. Asıl utanması gerekenler bizi aşağılayan bizi unutan insanlardır. Siz gurur duymalısınız kendinizle. Değerli konuklar banka görevlisini hemen buraya davet ediyorum. Çünkü bütün işlemler

halledilmiş. İş yalnızca Melike Hanım, Şaban ve Zarkan Bey'in imzasına kalmış.(İmzalar atılırken aralarında konuşurlar)

MELİKE—Olamaz(imzasını atar)

ŞABAN-Oldu bile. (imzasını atar)

ZARKAN-Ulan Şaban ben bunun hesabını senden sormaz mıyım? (imzasını atar ve alkışlanırlar)

MEHMET—Çok teşekkür ederim. Bu arada misafirlerimiz herhalde susamış oradan bir soğuk su getirin bakalım.(Soğuk su anında getirilir.)Bu iyiliğinizi hiç unutmayacağız.

ZARKAN-(suyu içip derin bir nefes çeker)Biz de unutmayacağız bu kazığı şey pardon kaz kazandığımız hayırları.

ŞABAN-(Melike içince)Afiyet olsun.

MELİKE—Ne afiyeti, zehir zıkkımdan farkı yoktu.

ZARKAN-Tabi canım kazığın üzerine soğuk mu içilir.

MELİKE—Değerli misafirler şimdi de geçen hafta köyümüze teşrif eden Sezai Karakoç ve şairliği hakkında değerli yorumlarını almak üzere Sayın Kaymakamımız Tarık Çokbilmiş'i kürsüye davet ediyorum.

KAYMAKAM—(Şarmış bir o kadar da telaşlı) Ben mi?

MEHMET—Sayın Kaymakamım buyurun.

KAYMAKAM—(İsteksiz yerinden kalkar Muhtarın yanına gider. Muhtarın kulağına) Bu senin yanında kalmayacak.(Bir iki öksürükten sonra)Değerli konuklar Sezai Karakoç evet Sezai Karakoç, Sezai Karakoç bildiğiniz üzere bir şairdir. Şairdir deyip geçmemek lazım. Öyle kolay kolay şair olunmaz. Öncelikle şair ne demek onu bilmemiz lazım. Şair demek şiir yazmak demektir. Şair demek şiir okumak demektir. Şair demek şiir karalamak demek Şair demek (biraz düşünür) şair demektir. Ben şiir okumayana, şiir yazmayana şair der miyim? Demem. Şair dediğin şiir yazmalı, şiir okumalı. Şair dediğin şair olmalı.(Sesini yükselterek ve sanki herkes alkışlayacakmış gibi) İşte Sezai Karakoç da bir şairdi.(Bir süre sessizlik devam eder, kimse alkışlamaz)

MEHMET—Allah Allah hiç bilmiyordum. Kaymakam Bey'e vermiş olduğu bu eşsiz bilgiden dolayı ve bizi bu konu da aydınlattığı için teşekkür ediyoruz.

ZARKAN-Aydınlattı mı, adam aydınlatma mermisi mi?

MEHMET—Ayrıca on yıldır yapımı tamamlanmayan su şebekemizi kaymakamımız tüm konuklarımız huzurunda yapımını bu sene içerisinde tamamlamak üzere söz vereceğini açıkladı.(alkış) Sayın kaymakamım tüm konuklarımızın duyabileceği şekilde sözünüzü tekrarlar mısınız?

KAYMAKAM—Sinirli ve şaşkın bir tavrıyla, isteksiz)Evet söz söz söz veriyorum.(Öksürmeye başlar)

MEHMET—(Kaymakam beye bir bardak su uzatır. Kaymakam suyu içer)Bravo bravo!

Lütfen kaymakam beyi alkışlayalım.(alkış)Bizi kırmayıp buralara kadar geldiğiniz için hepimize teşekkür ediyorum, saygılarımı sunuyorum. Hayırlı uğurlu olsun.

ZARKAN-Sayın Muhtarım müsaade ederseniz benim de bir çift sözüm olacak.

MEHMET-Tabi buyrun.

ZARKAN- Ben bugün şunu anladım. Bence en büyük sanatçı gerçek sanatçıları sahtesinden ayırabilen insandır. Sanatını, yeteneğini kendi çıkarları için kullanan insanlar değil sanatçı insan bile olamazlar.(Alkış)

Yılmaz AKSU